

N. III.

NUM. III.

SPONSIS CATHOLICIS,

Qui in Fœderati Belgii regionibus, coram Civili Magistratu, aut Hæretico Ministro duntaxat, mutuum consensum in Matrimonium de præsentī declararunt, quælibet conjugalī consuetudo interdicta decernitur, donec Matrimonium ad formam Concilii Trident. ritè celebraverint.

*Dilecto Filio Paulo Simoni a Sancto Joseph,
Carmelitæ Excalceato*

BENEDICTUS PAPA XIV.

*Dilecte Fili, Salutem et Apostolicam
Benedictionem.*

Recursus
ad Sedem
Apostoli-
cam habi-
tus, a Pon-
tifice be-
nignè ex-
cipitur.

REDDITE sunt Nobis per Dilectum Filium, eundemque primarium administrum nostrum, Silvium Cardinalem Valenti, vestræ litteræ, quibus subortam inter vos in re gravis sanè momenti controversiam exponitis, eamque iudicio nostro subijcitis. Non possumus equidem non magnopere commendare propositum vestrum, quo Sedem Apostolicam consulendam censuistis, ejusque definitionem exposcendam, ut eam unanimi consensu amplectamini; quam si omnes, cum similes emergunt quæstiones, pari docilitate exquirerent, et sequerentur, non tanta succresceret in dies, inter Evangelicos Operarios, opinionum varietas, nec doleremus aliquando, ob eorumdem in tradenda morum doctrina diversas sententias, in partes distrahi

Christianum populum, eamque scindi mentium N. III.
animorumque concordiam, quam Christus Dominus Ecclesiæ suæ commendatam voluit usque adeo, ut ea præsertim, quasi tessera, discipulos suos cognoscendos prædixerit.

§. 1. Exposuistis itaque Nobis, non rarò istic contingere, ut Catholici Matrimonium inter se contracturi, Civilem adeant Magistratum, aut Hæreticum Ministellum, quibus se sistere legibus Patriæ coguntur, et coram illis mutuum exprimant in Conjugium consensum, quem tamen postea renovare coram legitimo Ministro Catholico et duobus Testibus, uti Tridentinum præcipit, aut omnino negligunt, aut in longum tempus differunt: interim verò, perinde ac si legitimi Conjuges jam forent, non dubitant omnem Conjugalem consuetudinem inter se habere. Quærivistis deinde, quid de illo consensu sentiendum sit, coram Civili Magistratu aut hæretico Ministello præstito: Num scilicet satis fuerit ad perficiendum Matrimonium validum, saltem in ratione contractus, quod alter ex vobis affirmat, alter inficiatur; etsi ad Sacramenti dignitatem non assurgat, quod nemo vestrum in quæstionem adducit; si enim res ita se haberet, uti primus existimat, subsequens inter consentientes copula, etiam ante renovatum coram Parocho Catholico consensum, omni flagitio vacaret, et suscepta exinde proles, absque ulla dubitatione, esset legitima reputanda.

§. 2. Jam verò, ut postulatis vestris breviter simul et dilucidè respondeamus, unàque controversiam omnem iudicio nostro præcidamus, sic habete: Ubicumque promulgatum et receptum sit Concilii Tridentini Decretum *Cap. 1. mat. Ma- Sess. 24. de Reform. Matrim.*, ibi nulla prorsus, atque in omni ratione irrita esse conjugia, aliter quam coram alterutrius contrahentium legitimo Parocho, aliove Sacerdote Parochi vices agente, et duobus Testibus, celebrata. Scimus profectò esse Theologos, qui in ipso Fidelium Matrimonio Contractum a Sacramento ita dividunt, ut in ratione

Quæstio-
nis propo-
sitæ sta-
tus.

Ubi pro-
mulgatum
est Tri-
dentini
Decretum
de Refor-
mat. Ma-
trimon.
Conjugia
aliter ini-
ta nulla
sunt.

Et qui-
dem tam

N. III. illum omnino perfectum quandoque consistere credant, quin ad Sacramenti excellentiam pertingat; sed quidquid sit de hac opinione, quam Nos quidem nunc in medio relinquimus, ea certe, quod attinet ad rem præsentem, locum nullum sibi vindicare potest apud eos, qui Tridentina lege obstringuntur: Etenim qui præter formam a se præscriptam, Matrimonium contrahere attemptant, eorum Tridentina Synodus non Sacramentum modo, sed Contractum ipsum irritum disertè pronunciat, atque ut ejus verbis utamur: *Eos ad sic contrahendum omnino inhabiles reddit, et hujusmodi contractus irritos esse decernit.*

Publicatio Decreti inter Catholicos Fœderati Belgii, in dubium non revocatur.

Quare, cum inter Catholicos in istis Provinciis degentes et promulgatum et receptum jam fuerit illud Tridentini Decretum, quod ambo fatemini; perspicuum est, Matrimonium ab ipsis invicem initum coram Civili Magistratu aut Acatholico Ministello, et non item coram proprio alterutrius contrahentium Parocho et duobus Testibus, neque in ratione Sacramenti, neque in ratione Contractus sustineri, aut ullo pacto validum reputari posse. Neque verò rationes, propter quas valida pronuntiavimus Matrimonia, quæ aut ab hæreticis inter se, aut a Catholicis cum hæreticis, in istis fœderatis Provinciis contrahuntur, non servata forma Tridentini, aptari queunt Conjugiis inter se initis a Catholicis, quorum quilibet Tridentini Decreto se obstrictum agnoscit, ejusque se auctoritatem sequi profitetur.

Præmissæ Doctrinæ consecratoria, circa naturam præstiti consensus

Circa necessitatem ritè celebrandi Matrimonium an-

§. 3. Sciant itaque Catholici vestræ curæ concrediti, cum Civili Magistratui, aut hæretico Ministello Matrimonii celebrandi causa se sistunt, actum se merè civilem exercere, quo suum erga Leges et Instituta Principum obsequium ostendunt: Cæterum tunc quidem nullum a se contrahi Matrimonium. Sciant, nisi coram Ministro Catholico et duobus Testibus nuptias celebraverint, numquam se, neque coram Deo, neque coram Ecclesia, veros et legitimos Conjuges fore: nec, si interim conju-

galem inter se consuetudinem habuerint, eam gravi culpa carituram. Sciant denique, si quæ ex hujusmodi conjunctione oriatur soboles, eam, utpote ex non legitima uxore natam, in oculis Dei fore illegitimam, et nisi conjuges consensum ex Ecclesiæ præscripto renovaverint, illegitimam perpetuò futuram etiam in Ecclesiæ foro.

§. 4. Erit porrò officii vestri, hæc omnia, cum commoda se obtulerit occasio, atque ea, quam rerum circumstantiæ vobis adhibendam suaserint, circumspectione et cautela, singulis explicare prolixius, simulque omnes commonere, ut siquidem Regionis consuetudini, et terreni Principis sanctionibus obtemperare coguntur, faciant illi quidem, sed Religione salva, potioresque ducant sanctissimas Ecclesiæ leges, quibus fidelium Matrimonia constringuntur. Illud præterea vobis curandum est, ne, etiamsi duo Catholici civilem illam ac merè politicam coram hæreticis cæremoniam peregerint, nimum inter se familiariter agant, aut sub eodem tecto in communi habitent, nisi se priùs veris et legitimis nuptiis, ex norma Tridentini alligaverint; quamquam enim ea familiaritas esse possit sine flagitio, flagitii certè periculo et suspitione non vacat: utrumque autem probis et bene moratis Christifidelibus cavendum est. Ad ejusmodi porrò evitanda pericula, cognoscimus, consultius utique fore, ut Catholici, nonnisi Matrimonio jam antea in faciem Ecclesiæ inter se legitimè celebrato, ad illam explendam civilem cæremoniam, sæcularem Magistratum, seu hæreticum Ministellum adirent; sed quoniam ex vestris litteris deprehendimus, id non sine periculo, et perturbationibus posse adimpleri, id saltem pro viribus satagite, ut, postquam Reipublicæ morem illi gesserunt, non diu differant Ecclesiæ legibus parere, et conjugale fœdus juxta præscriptam a Tridentino normam ritè et sanctè inire: et si quid tum super hac re, tum super aliis, quæ istam Missionem respiciunt, Nobis

N. III. suggerendum esse putetis, communicato inter vos consilio, operam nostram implorate, quam semper præsentem invenietis.

§. 5. Epistola hæc nostra tibi, dilecte fili, Paule Simon a Sancto Joseph, inscripta est: eam tamen volumus a te communicari etiam dilecto filio Hadriano Augustino Won-Duck Pastori Leidensi, cujus scriptum super ea, de qua nunc agitur, controversia, a supradicto Cardinali de Valentibus nobis oblatum libenter perlegimus.

§. 6. Postremò vos hortamur majorem in modum, ut istam Dominici Gregis non contemnendam portionem sedulò, sicuti laudabiliter hactenùs fecistis excolere, atque ad omnem pietatem informare pergatis; Vobisque interim Apostolicam Benedictionem peramanter imper-
timur.

Dat. die Datum Romæ apud S. Mariam Majorem die
17. Sept. 17. septembris 1746. Pontificatus Nostri Anno
1746. Septimo.

NUM. IV.

N. IV.

VERONENSIS ECCLESIE

Capitulo nonnulla Privilegia conceduntur: simulque providetur, ut Canonici in Choro Divina officia cum aliis canere non omitant,

Dilecto Filio Nostro Danieli Tituli S. Mariæ supra Minervam Presbytero S. R. E. Cardinali Delphino nuncupato, ex concessione et dispensatione Apostolica Patriarchæ Aquilejensi.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte Fili Noster, Salutem et Apostolicam Benedictionem.

PRÆCLARA decora, insignia ornamenta, ac tot tantæque privilegia, quibus a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, Imperatoribus, Regibus, Principibus, ac Ducibus, Capitulum Cathedralis Ecclesiæ Veronensis instructum cumulatæque a priscis temporibus, adhuc excellere perspicitur, ita nobis comperta et explorata sunt, ut Nos dum in minoribus constituti pro nostri muneris debito certam omnium Ecclesiarum, ac præsertim Cathedralium notitiam Nobis compararemus, propè in admirationem adduxerint.

§. 1. Illud potissimùm animo versabatur, Capitu-
quod bon. mem. Rotaldus Episcopus Veronensis lumVero.
An. DCCCXIII. post abdicatam a se, suisque nense ab
successoribus omnem in ipsum Capitulum ju- Episcopo
risdictionem et auctoritatem sub tutela et re- immune.

N. IV. fugio Patriarchæ pro tempore existentis Aquilejensis, cujus Suffraganeus etiamnum est Episcopus Veronensis, ita reposuerit, ut liberum et immune ab omni Veronensis Antistitis potestate et jurisdictione sit et habeatur.

Novis privilegiis decoratur §. 2. Quoniam autem a Nobis supplex postulasti, ut insigne huiusmodi Capitulum Tibi, Tuisque successoribus Patriarchis Aquilejensibus, ut præmittitur, subjectum, novis Apostolicæ etiam nostræ benignitatis auctoritatisque documentis ornare, et augere dignaremur; Nos sanè, qui eximias, Pastoralesque virtutes tuas Pontificiis laudibus prosecuti, in amplissimum quoque Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Collegium te coöptavimus, votis tuis hac in parte, quoad Nobis integrum est, obsecundare libenti animo gaudemus.

Palmulæ sive Bugiæ usus in Missis tribuitur. §. 3. Itaque modernis, et pro tempore existentibus ejusdem Cathedralis Ecclesiæ Veronensis Canonicis usum Scotulæ, sive Palmulæ, vulgò *Bugiæ*, ad instar Episcoporum, tam in Missis privatis, quam in solemnibus cum cantu, sive in eadem, sive in aliis ipsius Civitatis, et Diocesis Veronensis, atque aliarum etiam Diocesum Ecclesiis, in perpetuum concedimus, et elargimur.

Altare privilegium personale bis in hebdomada celebraverit, perinde iisdem suffragetur, ac si ad Altare Privilegium fuisset celebratum. §. 4. Præterea iisdem, ut præmittitur, Canonicis in perpetuum indulgemus, ut Sacrosanctum Missæ Sacrificium, quod ad quodcumque Altare bis in hebdomada quilibet eorum pro animabus Christifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ex hac vita migraverint, ce-

Item domesticum Oratorium in Villa Angiari dicta. §. 5. Insuper spirituali consolationi singulorum ex iisdem modernis et pro tempore existentibus Canonicis, quantum cum Domino possumus, benignè consulere volentes, cuilibet ipsorum, ad memorati Capituli Villam Angiari dictam, ut bonis, redditibus, proventibusque advigiletur, adeunti, et commoranti, Apostolica auctoritate tribuimus et impertimur facultatem

tatem celebrandi, sive celebrari faciendi Sacrosanctum Missæ Sacrificium in ædium ejusdem Villæ Oratoriis ad hoc decenter muro exstructis, et ornatis, seu extruendis, et ornandis, ab omnibus domesticis usibus liberis, prius tamen ab Archipresbytero ejusdem Capituli visitandis et approbandis, in cujuslibet Canonici, et sibi inservientium inibi famulorum præsentia, ita ut diebus festis de præcepto ab obligatione audiendi Missam in Ecclesiam liberi, et immunes habeantur; salvis tamen juribus Parochialibus.

§. 6. Porro nolumus inter tot tantæque privilegia eidem Capitulo et Canonicis concessa numerandum esse illud, quod, quemadmodum in Choro Tibi æquè ac nobis notum est, antiqua traditione, contra Sacrorum Canonum Sanctiones, ac nostram præsertim Constitutionem, cujus initium est: *Cum semper oblatas*: invecum ab ipsis Canonicis non modo contenditur, sed etiam servatur, interessendi dumtaxat Choro, et cum cæteris Mansionariis, Cappellanis, Acolythis et Clericis canentibus psallentibusque adsistendi, nunquam verò cum iisdem canendi psallendi, etsi nonnullos eorumdem esse accepimus, qui aliter sentientes, a conscientie angoribus agitantur, ex eo quod eapropter se non fecisse fructus suos existiment.

§. 7. Itaque a Te, Dilecte Fili Noster, poscimus, et flagitamus, ut non solum huiusmodi abusum et corruptelam ab Ecclesiastica disciplina absonam, et Canonicis Ordinationibus, ac nostræ quoque Constitutioni contrariam, penitus evellere et eradicare adnitaris; verum etiam ipsos suaviter fortiterque admonas et hortaris, ut in posterum eâ, quæ decet, et tenentur, reverentiâ Choro intersint, adsistantque, nec non pari pietate, attentione ac vigilantia, omnino canere, vel psallere cum cæteris studeant et contendant.

§. 8. Deinde iisdem edicas et notum facias, Declaramus quemadmodum per hæc nostras in forma tur Canonicam.

N. IV.

Usus non canendi in Choro inter privilegia recenseri nequit.

Hortatio ad Patriarcham ut eum abusus evellat.

N. IV. Brevis literas Tibi declaramus et injungimus, nicos non facere fructus suos, cessores Canonicos, Choro quidem interessentes adistentesque, minimè verò canentes psallentesque, nullo pacto ex Præbendis et Distributionibus facere fructus suos, atque adeo restitutioni obnoxios esse ac fore.

§. 9. Verùm cum iis, qui hac super re, conscientia stimulis acti, ad Te confugerint, benignè indulgentes, Tibi facultatem tribuimus, et impertimur, ut sive per te ipsum, sive per alios a te deputandos, unusquisque Canonicus qui se in canendo psallendove in Choro cum aliis defecisse animadvertit, (dummodo promittat se deinceps omnino curaturum, ut in Choro et præsens adsistat, et cum aliis canat, psallatque) absolutionem a culpa, et super omnibus fructibus indebitè perceptis dispensationem obtinere possit et valeat.

§. 10. Cæterùm volumus et mandamus, ut nulli eorundem Canonicorum, qui licet præsens in Choro adsistat, tamen minimè canat psallatve, suffragentur hujusmodi indulta ac privilegia, quæ unicuique moderno et pro tempore existenti Canonico, ad tuorum meritorum intuitum, per easdem præsentis litteras concedimus, et elargimur.

§. 11. Cæterùm te, Dilecte Fili noster, rogamus et in Domino hortamur, ut iisdem studiis, quibus Nos, supplicationibus tuis inclinati, eosdem Canonicos novis Apostolicæ benedictionis, auctoritatisque Privilegiis adauximus, nostris tuisque rationibus Pastorum Principi Jesu Christo æterno Judici reddendis satisfaciendum cures; et abusu et corruptela hujusmodi penitus sublata, Divinum cultum per Divinæ Psalmodiæ cantum promovere et augere satagas, ut non minus ipsi Canonici, quàm Nos ipsi invicem, æternam mercedem a bonorum omnium largitore Deo consequi mereamur.

Neque aliter concessis privilegiis gaudere possunt.

Suadetur Patriarchæ, ut omne studium in hoc adhibeat.

§. 12. Interim cœlestis præsidii auspicem, et studiosæ nostræ ad Tibi gratificandum voluntatis pignus esse cupimus Apostolicam benedictionem, quam Tibi, Dilecte Fili Noster, et iisdem Canonicis, peramanter impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majoris sub Annulo Piscatoris die xix. Januarii MDCCXLVIII. Pontificatus Nostri An. Oct.

Cajetanus Amatus.

NUM. V.

S. FRANCISCUS XAVERIUS

Indiarum Orientalium Patronus Principalior declaratur.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

INDIARUM Gentibus Beati Francisci Xaverii Societatis Jesu, qui Apostolicis charismatibus affluenter decoratus, novarum Gentium Apostolus unanimi totius Christiani Orbis consensu meruit appellari, prædicatione et miraculis, ex tot tamque dissitis regionibus Catholica Ecclesiæ aggregatis, ut gloriosa ejusdem merita alacrius venerantes, et relicta sibi quoque præclara virtutum exempla ardentius imitantes, præsentissimum illius in Cœlis apud mirabilem in Sanctis suis Deum sibi patrocinium certò polliceri valeant, ipsum Sanctum Franciscum novis honorum incrementis colendum, novoque titulo in terris decorandum invocandumque proponimus, atque mandamus.

N. IV.

Dat. die 19. Jan. 1748.

N. V.

S. Franciscus Xaverius ab Indiarum Gentibus præcipuè honorandus.

N. V. §. 2. Etsi autem pro singulari pietate, et instantia credibili erga res Sacras, Sacrosanctæ Religionis rationes, et Sanctorum reverentiam zelo Regis Portugalliae, et Algarbiorum Rex Illustris, et persequutio in Oriente Sempajo Militiæ Jesu Christi Commendatorem, deserviens, eum ejusdem Johannis Regis negotiis apud Nos, et dem Apostolicam hanc Sedem expediendis Præpositum, Nobis supplicavit, ut tanti Indiarum Apostoli cultum, et venerationem in terris, quantum Nobis ex alto conceditur, adaugere satagamus; ipsa tamen in Sinarum maxime Regno in Christifideles ibi degentes mota, atque in Evangelicæ præsertim prædicationis Operarios sæviens persecutio, ut piis laudati Johannis Regis votis ac precibus paterna benignitate obsecundantes, id præstemus alacrius, vehementer urget et exstimulat.

Eo Titulo §. 3. Itaque, ad majorem Dei laudem, divinique cultus augmentum, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, Sanctum Franciscum Xaverium Patronum principaliorum ac Protectorem Indiarum, quæ numerantur a Capite Bonæ Spei dicto, usque ad Regna Sinarum, et Japoniæ, eisque adjunctarum Provinciarum, et adjacentium Insularum, cum omnibus, et singulis prærogativis, quæ, juxta Brevariæ et Missalis Rubricas, Sanctis Patronis principalioribus et Protectoribus competunt, habendum, invocandum, et colendum esse statuimus, declaramus, atque jubemus. Præterea, ut imposterum solennis tanti Patroni memoria majori, quam antea celebrabatur, pietate, ac debitis laudum præconiis quotannis recolatur; volumus, et omnibus utriusque sexus Christifidelibus, qui ad Horas Canonicas tenentur, auctoritate et tenore paribus indulgemus, atque mandamus, ut annua ipsius Sancti Francisci Xaverii dies sub Ritu Duplici Primæ Classis cum Octava peragatur.

De Litterarum perpetuo vigore.

§. 4. Decernentes easdem præsentis litteras semper firmas, validas, et efficaces existere,

et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, et illis, ad quos spectat, et pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, et per omnia plenissime suffragari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, et Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, et Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earundem præsentium litterarum Transumptis, seu Exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici auctoris subscriptis, et sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, et extra adhibeatur, quæ adhiberetur iisdem præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 24. Februarii 1748. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

De Exemplorum plorum
tate.
24. Febr.
1748.

Cajetanus Amatus.

FINIS NONI VOL.